

Justitsministeren (Alberti): Jeg maatte i Gaar standse ved Omtalen af det Slid og Slæb, de Herrer Socialdemokrater og særlig det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) havde haft med den Kritik, som de fandt var nødvendig, som skulde frem, men som næsten var et overvældende Arbejde. Jeg skal nu omtale de Punkter, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds berørte eller antydede mig vedrørende i sit Foredrag forleden Dag. Det ærede Medlem ankede over de mange Ordensdekorationer, som det nuværende Ministerium foranlediger. Jeg opfattede det som en Bemærkning, der nærmest var rettet til mig, da vi jo alle sammen vide, at Gang efter Gang har det baade i „Social-Demokraten“ og andre Blade været gjort gældende, at jeg i saa Henseende var den allerivrigste af de nuværende Ministre. Jeg skal meget gerne vedstaa, at jeg i høj Grad mener, at naar der foreligger Fortjenester af Staten eller af Samfundet, bør de ogsaa paaskønnes. Men hvorledes forholder det sig nu med det overdrevne Maal af Ordensdekorationer, som det nuværende Ministerium foranlediger? Det ærede Medlem sagde — Sp. 207 —, at der i Henseende til de mange Ordensdekorationer end ikke vistes blot en sømmelig Økonomi. For nogen Tid siden, omtrent ved Nytaarstid, paa en Tid, hvor der i forskellige Blade, derimellem „Social-Demokraten“, stod anket over de mange Ordensdekorationer, som jeg foranlediger, faldt det mig ind, at det kunde være rart at se efter, hvordan det i Grunden forholder sig med denne Sag. Jeg gjorde saa en Optælling over alle dem, der gennem Justitsministeriet siden Systemskiftet og til 1. Januar d. A. ere blevne indstillede til at være Riddere af Dannebrog. Naa, der var jo en Del, men det kunde dog mere mig, om det ærede Medlem, der jo holder meget af under andre Taleres Foredrag, særlig under mit, at gøre smaa Bemærkninger, nu vilde gøre en lille Gætning paa, hvor mange der vare indstillede til at blive Riddere af Dannebrog gennem Justitsministeriet i disse ca. 1¹/₂ Aar.

Borbjerg: Jeg er bleven advaret imod

Formanden: Justitsministeren har Ordet.

Justitsministeren (Alberti): Det glæder mig for saa vidt, at det ærede Medlem skriver sig mine Raad bag Øret, gid han

vilde gøre det noget hyppigere. (Afbrudelse af *Borbjerg*.) Ja, det ærede Medlem har haft sørgelige Erfaringer (*Borbjerg*: Nej, Justitsministeren!).

Formanden: Taleren maa ikke afbrydes.

Justitsministeren (Alberti): Jeg synes alligevel, at det ærede Medlem, da han slet ikke er bange for at afbryde mig, kunde have foretaget en lille Gætning.

Formanden: Ja, men det ærede Medlem skal være bange for at afbryde.

Justitsministeren (Alberti): Jeg haaber, at den højtærede Formand nu har indskærpet dette saa kraftigt, at der aldrig mere under mine Foredrag kommer Afbrudelser af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds. Nu faa vi at se. Jeg antager, at naar det ærede Medlem i dette Tilfælde ikke vilde følge min ligefremme Invitation, er det, fordi han selv har haft en Forestilling om, at han har overdrevet i en gyselig Grad. I disse 1¹/₂ Aar har der været 15 — siger og skriver femten! Derfor mener jeg at være fuldt berettiget til lige over for det ærede Medlems Paastand om, at der ikke vises det, han kalder sømmelig Økonomi i den Henseende, at sige, at det ikke er andet end Digt og Fabel. — Det ærede Medlem ankede ogsaa over eller talte ogsaa om, at der er udnævnt ny Adelsmænd. Det er heller ikke andet end Digt og Fabel. Der er ingen ny Adelsmænd udnævnt, saa længe det nuværende Ministerium har siddet. Det, der er sket, er slet og ret det samme, som er sket de halvhundrede Gange, siden Grundloven blev given, at der i Tilfælde, hvor der fra en eller anden Side har været rejst Tvivl om en Persons Adelskab, og hvor Sagen af paagældende har været forelagt Justitsministeriet, og Justitsministeriet har fundet, at der ikke kunde være nogen Tvivl, af Ministeriet er blevet foranlediget udstedt et Anerkendelsespatent. Naar derimod det ærede Medlem taler om, at der er udnævnt ny Adelsmænd, oven i Købet i Modsætning til, hvad der skulde være sket under tidligere Ministerier, er det, som sagt, ikke andet end Digt og Fabel.

Det ærede Medlem ankede over, at medens Venstre lige over for Ministeriet Sehested fremsatte en Kritik af, at Medlemmer af Ministeriet Sehested ved Siden af deres Ministerstillinger beholdt privat